

[Landbrugsministeren.]

ninger om, at han gerne havde set lovgivningen på landbrugsministeriets område, hvis jeg må bruge det udtryk, som en helhed, skal jeg da gøre hr. Niels Ravn opmærksom på, at de lovforslag, der kommer fra landbrugsministeriet, er fremsat og er til behandling i landbrugs- og fiskeriudvalget, så der må være muligheder for at bedømme dem som en helhed.

Niels Ravn: Nu forstår jeg altså af landbrugsministerens sidste bemærkning, at lovforslagene i og for sig fra landbrugsministerens og -ministeriets side er fremsat som en helhed. Så undrer det mig endnu mere, at vi i folketingsudvalget ikke kan få medhold i, at de så også her i folketinget bør behandles som en helhed, men det må vi altså tage til efterretning.

Så vil jeg kun i anledning af hr. Søren Jensen (Hasseris') bemærkninger sige, at jeg glæder mig da over, at hr. Søren Jensen (Hasseris), selv om han var betænkelig ved en sammenlægning inden for en afstand af 4-5 km, alligevel gav udtryk for, at han og dermed venstre, forstår jeg, er villig til at liberalisere ud over de grænser, vi har i dag, og, det må jeg altså forstå på den måde, ud over den ene kilometer, der er gældende i dag. Det er dog trods alt et skridt på vejen.

Jeg kan ikke være enig med hr. Søren Jensen (Hasseris) i, at disse lovforslag ikke har sammenhæng. Hvad enten man stiller statsmidler til rådighed til udvidelse af landbrugsbedrifternes jordarealer, som det er tilfældet i henhold til dette lovforslag, eller man stiller midler til rådighed til rentesikring ved udbygning af produktionsbygningerne, eller man stiller midler til rådighed til fordel for generationsskiftet, så mener jeg, at sigtet er nøjagtigt det samme, nemlig den bedst mulige udbygning af vore landbrugsbedrifter. Derfor finder jeg og det konservative folkeparti, at der i hvert fald mellem disse lovforslag er en ganske nøje sammenhæng, også derved at der i alle tre tilfælde skal stilles statsmidler til rådighed, og vi ville gerne fra min gruppes side have haft lov til at vurdere, hvorledes de statsmidler, som man mener der i denne sparetid samlet kan stilles til landbrugets disposition, anvendes inden for de forskellige områ-

der, inden vi tager stilling, som jeg sagde før, stykkevis og delt.

Svend Haugaard: Jeg siger tak til statsministeren for det tilsagn, der lå i hans udtalelser her. Jeg er klar over, at der findes et embedsmandsudvalg, og jeg er klar over, at man arbejder med koordination. Jeg ved også godt, at man er indstillet på, at jordlovsudvalget skal inddrages i sådanne køb og salg. Nu er sagen jo noget i sin vorden, men jeg har indtryk af, at jordlovsudvalget kommer lidt sent med. Det ville nok være rigtigt, om jordlovsudvalget var med fra første fase i køb og salg og ikke bare fra det tidspunkt, hvor sagen for så vidt er ved at være afklaret. Det er det, der er brug for. Man har i jordlovsudvalget lokale kommissioner med i hvert tilfælde, det tør jeg sige, sagkyndige viceformænd, som ved en hel del om priser og forhold i de pågældende egne, så det ville være overordentlig rigtigt og vigtigt at få dem med ind i forhandlingernes første fase.

Så lige en bemærkning til hr. Niels Ravn om den store afstand på op til 4-5 km. Jeg indrømmer, at der i ganske særlige tilfælde kan være brug for det. Der kan være engarealer, som ellers er vanskeligt afsættelige, og så er det bedre at se bort fra afstanden end at risikere, at der bliver tale om jord uden landbrugspligt. Der kan være andre situationer, mere specielle tilfælde, men fra at se bort fra de specielle tilfælde til at gøre det generelt er der dog et meget stort spring. Hvis man gjorde det til en almindelig regel, ville det skabe et væld af vanskeligheder for en række mindre brug, som netop har brug for større arealer. Jeg ved ikke, om det er det, man fra konservativ side ønsker. En mere liberal ordning end den, vi har i øjeblikket, vil være overordentlig uhensigtsmæssig set fra et rationelt landbrugsdriftsynspunkt.

Risgaard Knudsen: Når der er tale om sammenlægning af landbrugsejendomme, finder jeg, at der kan være grund til at hæfte sig ikke mindst ved de sidste udtalelser, der blev fremsat af hr. Svend Haugaard, og jeg må sige, at jeg står noget uforstående over for de udtalelser, som hr. Niels Ravn fremsatte. Men det, jeg mener der